

Вълшебното дърво.

(Народна приказка)

Въ края на една голѣма гора имало една малка колиба. Въ нея живѣла една бабичка съ двѣтѣ си внучета. Бабичката била грохнала отъ старостъ: не виждала добрѣ и не можела да ходи. Дѣцата самички трѣбвало да се грижатъ за храна.

Па и баба си хранѣли. А тѣ били още тѣй малки: Катинка на 10, а Василчо на 5 години.

Всѣки денъ дѣцата ходѣли изъ гората за ягоди и гѣби. Стари хора разправляли, че въ гората имало едно вълшебно дърво. Който се допиралъ до него, умиралъ. Въ него живѣль единъ змей. Това дърво не се различавало отъ другите и никой не го знаялъ дѣ се намира.

Дѣцата слушали тѣзи разкази, но никакъ не се бояли. Тѣ кръстосвали гората на длѣжъ и на ширъ.

Било прѣзъ единъ ясенъ лѣтенъ денъ. Дѣцата отишли за гѣби. Понеже прѣзъ това лѣто

